

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.85/2006/ 4. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2007. évi augusztus hó 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006.évi február hó 16. napján kihirdetett 5.B.601/2005/6. számú **ítéletét megváltoztatja**, a szabadságvesztés tartamát 1 /egy/ évre mérsékeli, és végrehajtását 2 /kettő/ évi próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi, és a vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Az elkobozni rendelt Napoleon Corsica Brandy bontatlan üveg konyakra vagyoneklobzást rendel el.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2006. január 26. napján és február 16. napján megtartott nyilvános, folytatólagos tárgyalások alapján 2006. február 16. napján kihirdetett ítéletével bűnösnek mondta ki a vádlottat 1 rb. hivatalos személy által, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A lefoglalt és bűnjeljegyzékbe felvett Napoleon Corsica Brandy bontatlan üveg konyakot elkobozta. Rendelkezett az eljárás során ezt követően felmerülő bűnügyi költség vádlott általi megfizetéséről az állam felhívására.

Az ítélettel szemben a vádlott fellebbezést jelentett be felmentés érdekében, valamint a védő első sorban a téves minősítés miatt felmentésért, másrészt enyhítésért. A védő a másodfokú eljárás során kitűzött nyilvános ülés hatánapját megelőző napon nyújtotta be fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben előadta, hogy az ítélet törvénysértő, mivel

okszerűtlen mérlegelésen alapul, pontatlan és bizonyos tekintetben iratellenes megállapításokat tartalmaz a tényállás, továbbá az indokolási kötelezettségének sem büntetőeljárászerűen tett eleget a bíróság. A megyei bíróság A. Cs. vallomását csak részben fogadta el, de ennek konkrét okát az ítélet nem adta meg. Álláspontja szerint B. P. tanúnak - aki közvetlen tanúja az eseményeknek nem volt - eltúlzott jelentőséget tanúsított. A védő összegezve elsődlegesen a vádlott felmentését kérte bűncselekmény hiányában, másodlagosan a büntetés megváltoztatását és végrehajtandó szabadságvesztés helyett főbüntetésül felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.220/2006/1. számú átiratában kifejtette, hogy a vádlott és védője által felmentés végett bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartja. A megyei bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárást törvényesnek találta és a megszerzett bizonyítékokat is megfelelően értékelte véleménye szerint. Eleget tett az indokolási kötelezettségének, továbbá helyes a bűncselekmény minősítése is. Mellőzni indítványozta azt az enyhítő körülményt, miszerint A. Cs. kezdeményezte a felajánlkozásával és együttműködésével azt az eseménysort, amely a vádlott aktív magatartását előidézte a bűncselekmény elkövetésére. A megállapított joghátránnyal egyetértett, enyhítését nem tartotta indokoltnak, és az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábra által tartott másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője az írásban benyújtott fellebbezését és indokolását fenntartotta. Előadta, hogy meggyőződése szerint nem történt bűncselekmény, és ha még meg is valósult volna a tényállás, akkor sem kell a vádlottat ennyi időre börtönbe zárni. Enyhébb ítélet meghozatalát kérte figyelemmel a vádlott által elkezdett új életre is. Becsatolásra került a 4. számú jegyzőkönyv mellékleteként a vádlott munkaszerződése, ingatlan adásvételi szerződés, és házassági anyakönyvi kivonat.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen változatlanul fenntartotta az indítványát, indítványozta az enyhítő körülmény mellőzését, és az ítélet helybenhagyását.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos, míg a büntetés enyhítésére irányuló védői fellebbezés alapos.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezésre tekintettel az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348. § (1) bekezdése szerint. A felülvizsgálat során az ítéletábra megállapította, hogy a megyei bíróság a büntetőeljárás szabályok betartásával a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, azonban az ítéletet a vádlott személyi körülményei vonatkozásában az első fokú ítélet meghozatala óta eltelt időben bekövetkezett változások miatt a nyilvános ülésen becsatolt okiratok és vádlotti nyilatkozat alapján ki kellett egészíteni a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja szerint az alábbiakkal:

A vádlott 2007. július 28. napján házasságot kötött, jelenleg feleségével első közös gyermeküket várják. A rendőrségnél a szolgálati viszonya 2007. márciusában megszűnt. Munkaviszonyt létesített a ... Betéti Társasággal, ahol területi értékesítési vezetőként dolgozik 2007. június 1. napjától. Havi nettó jövedelme 240.000.- forint. 2007. május 25. napján feleségével megvásároltak egy beépítetlen területet, melyen építkezésbe kezdtek. Az

építkezéshez 9.000.000.- forint hitelt vettek fel 25 évre, a havi törlesztő részlet 63.000.- forint lesz, melynek később kell a fizetését megkezdeni.

Az így kiegészített tényállás hiánytalan, ezért a Be. 352. § (2) bekezdése szerint a felülbírálat alapjául szolgált.

A megyei bíróság ítélete alapvetően a tanúvallomások mérlegelésén alapul. Ezen mérlegelési tevékenysége körében részletesen indokát adta annak, hogy miért F. L., P. Z. és B. P., valamint részben A. Cs. tanúk vallomását fogadta el tényállásának alapjául. A védő fellebbezésében több helyen a megyei bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét kérdőjelezte meg, azonban az elsőfokú bíróságétól eltérően az ítéletábra a bizonyítékokat csak akkor értékelheti, ha az eltérő ténymegállapításra bizonyítást vett fel. Bizonyítás felvételére azonban egyrészt egyik féltől sem érkezett indítvány, másrészt az ítéletábra sem látta indokoltnak részbizonyítás lefolytatását a megalapozott tényállás mellett. A megyei bíróság ítéletének indokolásában a bizonyítékok mikénti mérlegeléséről számot adott, a megállapított tényállás a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Nem alapos az a védői hivatkozás, miszerint az első fokú ítéletből nem tűnik ki, hogy miért csak részben fogadta el A. Cs. vallomását. A vádlottal szembeni büntetőeljárás F. L. és P. Z. által közvetlen parancsnokuknak tett jelentés alapján indult. F. L. az eljárás során mindvégig következetes, és ellentmondásmentes vallomást tett a cselekménnyel kapcsolatban, melynek közvetlen tanúja volt. Az ő vallomását P. Z. tanú közvetlen tapasztalásaival, valamint B. P., mint a cselekménnyel közvetett úton tudomást szerzett tanú is alátámasztotta. Hármuk egybehangzó vallomásaival áll szemben a vádlott védekezése. A. Cs. tanú vallomása csak részben cáfolja a vádlott által előadottakat, azonban őt nem lehet teljesen objektív, elfogulatlan tanúként kezelni, mivel a jelen eljárás tárgyát képező cselekmény miatt vele szemben is indult eljárás, melyet később megszüntettek. Mindemellett pedig alaposan feltételezhető, hogy tarthatott egy rendőrrel szemben terhelő vallomást tenni. Ezért okszerű, és helyes a megyei bíróság mérlegelő tevékenysége, amelynek során a három, egybehangzó tanúvallomást fogadta el tényállásának alapjául részben A. Cs. vallomásaival is alátámasztva, és a vádlott védekezését pedig elvetette.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, helyes a bűncselekmény megnevezése és minősítése is. Mindezekből következően az ítéletábra nem osztotta a védő azon érvelését, miszerint bűncselekmény nem is történt. A Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő bűncselekmény valamennyi tényállási eleme megvalósult, ez a büntetőeljárás során bizonyítást is nyert.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket teljes körűen feltárta.

Mellőzni kellett azonban enyhítő körülményként, hogy A. Cs. kezdeményezte a felajánlkozásával és együttműködésével azt az eseménysort, amely a vádlott aktív magatartását előidézte a bűncselekmény elkövetésére. Az ügyészi indítvány is helyesen mutatott rá arra, hogy a hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés legtipikusabban a jelen eljárás tárgyát képező cselekmény szerint történik. Nem csökkenti az

elkövető felelősségének a mértékét, ha a bűncselekmény felé az első lépést nem maga tette meg.

Az ítélőtábla a bejelentett védői fellebbezésre is tekintettel megvizsgálta a kiszabott fő- és mellékbüntetést, hogy azok alkalmazására a büntetéskiszabási elvek megtartásával, a büntetési célok megvalósulására figyelemmel került-e sor. Ennek keretében megállapította az ítélőtábla, hogy a megyei bíróság a bűncselekmény tényleges tárgyi súlyát nem értékelte megfelelően, ugyanis a törvényes rend jelen esetben nem került olyan súlyos veszélybe, mely akár csak a törvényi minimumnak megfelelő 2 éves végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását indokoltta tette volna.

Az előzőek alapján az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy mind az általános mind a speciális büntetési célok eléréséhez elegendő, ha a törvényi minimum alatti szabadságvesztés alkalmazására kerül sor a vádlottal szemben, ezért a Btk. 87. § (2) bekezdésének c.) pontja alapján a megyei bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 évre mérsékelte. Értékelte ugyanakkor az ítélőtábla a vádlott megváltozott életkörülményeit - házasságkötés, családalapítás, új munkahely, otthonteremtés - és arra a következtetésre jutott, hogy amellet, hogy a bűncselekmény kategóriáján belüli tárgyi súlya sem indokolja a szabadságvesztés végrehajtását, a börtönbe kerülése a vádlottat eltérítene arról a helyes útról, amelyen jelenleg halad. Ezért a kiszabott 1 éves szabadságvesztést a Btk. 89. § (1) és (3) bekezdése alapján 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Ebből következően pedig, mivel a törvény alapján felfüggesztett szabadságvesztés mellett a közügyektől eltiltás alkalmazása kizárt, azt mellőzte.

A fentiekén túl az ítélőtábla a vádlottat a Btk. 104. § (1) bekezdése alapján előzetes mentesítésben részesítette, mivel arra érdemesnek találta.

Az ítélőtábla az előzőek alapján az első fokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a vádlottal szemben alkalmazott fő- és mellékbüntetés tekintetében.

A megyei bíróság által a Napoleon Corsica Brandy bontatlan üveg konyakra elrendelt elkobzás helyett vagyoneklobzást rendelt el, ugyanis az üveg ital nem a Btk. 77. § (1) bekezdésének d.) pontja körébe tartozik, hanem az adott vagyoni előny tárgya volt, ezért arra a Btk. 77/B. § (1) bekezdés e.) pontja értelmében vagyoneklobzást kell elrendelni.

Az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helyben hagyta.

Győr, 2007. augusztus 28. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.	.Miklós Mária sk.	Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006. február 16. napján kihirdetett, 5.B.601/2005/6. számú ítélete a jelen ítéletben írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Győr, 2007. augusztus 28. napján

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: